

คำวินิจฉัยของ นายนพดล เสงเจริญ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๒/๒๕๔๘

วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๘

เรื่อง นายทะเบียนพรรคการเมืองขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคประชาชนธรรม

นายทะเบียนพรรคการเมืองได้ยื่นคำร้อง ลงวันที่ ๗ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคประชาชนธรรม ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคสอง

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคประชาชนธรรม ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ โดยที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับดังกล่าว มาตรา ๒๕ บัญญัติให้พรรคการเมืองต้องดำเนินการให้มีสมาชิกตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนประกาศกำหนด และมีสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง ซึ่งนายทะเบียนพรรคการเมืองได้แจ้งให้พรรคประชาชนธรรมดำเนินการแล้ว แต่ปรากฏว่า เมื่อครบกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนพรรคการเมืองรับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคประชาชนธรรม คือในวันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘ พรรคประชาชนธรรมไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย มาตรา ๒๕ ดังกล่าว เป็นเหตุให้ต้องยุบพรรคประชาชนธรรม ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) นายทะเบียนพรรคการเมืองจึงยื่นคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคประชาชนธรรม ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคสอง

ตามคำร้องดังกล่าว เป็นกรณีที่นายทะเบียนพรรคการเมืองได้ส่งเรื่องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรคประชาชนธรรม ตามมาตรา ๖๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ จึงวินิจฉัยให้รับเรื่องนี้ไว้ดำเนินการและรับไว้พิจารณาวินิจฉัยตามข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๑๒ และให้ส่งสำเนาคำร้องดังกล่าวให้พรรคประชาชนธรรมทราบเพื่อให้ยื่นคำชี้แจง

พันตรี จิตตพงษ์ พิสิษฐ์บรรณกร หัวหน้าพรรคประชาชนธรรมชี้แจงว่า ทางพรรคไม่สามารถดำเนินการให้มีสมาชิกครบจำนวนห้าพันคนขึ้นไปได้ และไม่สามารถที่จะดำเนินการจัดตั้งสาขาพรรคในแต่ละภาคและจังหวัดได้ตามที่นายทะเบียนประกาศกำหนดไว้

พิจารณาคำร้อง เอกสารประกอบคำร้อง และคำชี้แจงของคู่กรณีแล้ว เห็นว่า มีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า กรณีมีเหตุที่จะสั่งยุบพรรคประชาชน ตามคำร้องของนายทะเบียนพรรคการเมืองหรือไม่

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า “ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนรับจดทะเบียนพรรคการเมือง พรรคการเมืองต้องดำเนินการให้มีสมาชิกตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนประกาศกำหนดและมีสาขาพรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา” และมาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “พรรคการเมืองย่อมเลิกหรือยุบด้วยเหตุใดเหตุหนึ่ง ดังต่อไปนี้ ... (๕) ไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๘ มาตรา ๓๕ หรือมาตรา ๖๒” และวรรคสองบัญญัติว่า “เมื่อปรากฏต่อนายทะเบียนว่าพรรคการเมืองใดมีเหตุตามที่ระบุไว้ใน (๑) (๒) (๓) หรือ (๕) ให้นายทะเบียนยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ความปรากฏต่อนายทะเบียน เมื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า มีเหตุดังกล่าวเกิดขึ้นกับพรรคการเมืองตามคำร้องของนายทะเบียนให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้ยุบพรรคการเมืองนั้น”

พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมืองบัญญัติให้พรรคการเมืองต้องดำเนินการให้มีสมาชิกตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนพรรคการเมืองประกาศกำหนดก็เนื่องจาก พรรคการเมืองย่อมต้องประกอบด้วยบุคคลซึ่งเป็นสมาชิกพรรค ซึ่งมีเจตนารมณ์ทางการเมืองสอดคล้องกับอุดมการณ์ หรือหลักการของพรรค มีความศรัทธาเชื่อถือต่อพรรค และพร้อมที่จะให้การสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ เช่น บริจาคเงินหรือสิ่งของต่าง ๆ ชื่นชมยินดีกับพรรคเวลาสนทนาปราศรัยกับคนอื่น ๆ ช่วยหาเสียงให้พรรค และลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้สมัครของพรรค รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมของพรรคและจำนวนสมาชิกตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป ก็เป็นจำนวนที่ฝ่ายนิติบัญญัติเห็นว่าเหมาะสมที่จะทำให้พรรคการเมืองดำเนินกิจการต่อไปได้ ส่วนที่กฎหมายบัญญัติให้มีสาขา

พรรคการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา ก็เนื่องจากพรรคการเมืองต้องมีการจัดองค์กรของพรรค ซึ่งสัมพันธ์ใกล้ชิดกับ “คน” โดยมีสำนักงานสาขาพรรคเป็นตัวเป็นคน ทั้งที่เป็นสาขาตามกลุ่มคน เช่น กลุ่มชุมชน กลุ่มแม่บ้าน หรือกลุ่มอาชีพ กับสาขาตามพื้นที่ เช่น สาขาระดับจังหวัด ระดับอำเภอ เป็นต้น และสำนักงานสาขาต้องมีคณะกรรมการบริหารซึ่งถือว่าเป็น “ฝ่ายการเมือง” ของพรรคและมีเจ้าหน้าที่ประจำ รวมทั้งวัสดุอุปกรณ์ทั้งหลายที่จำเป็นสำหรับสนับสนุนการปฏิบัติงาน

การที่พรรคประชาชนธรรมได้รับจดแจ้งการจัดตั้งเป็นพรรคการเมือง เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งเมื่อครบกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันในวันที่ ๓ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ปรากฏว่า พรรคประชาชนธรรมไม่ดำเนินการให้มีสมาชิกตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนประกาศกำหนด และไม่ดำเนินการให้มีสาขาพรรคครบสี่สาขาในสี่ภาค จึงถือว่า พรรคประชาชนธรรมมิได้ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ ประกอบกับหัวหน้าพรรคประชาชนธรรมได้ยื่นคำชี้แจงยอมรับว่า ทางพรรคไม่สามารถดำเนินการให้มีสมาชิกครบห้าพันคนขึ้นไปได้ และไม่สามารถจัดตั้งสาขาพรรคในแต่ละภาคและจังหวัดตามที่นายทะเบียนประกาศกำหนดไว้ กรณีจึงมีเหตุที่จะสั่งยุบพรรคประชาชนธรรมได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕)

โดยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยสั่งให้ยุบพรรคประชาชนธรรมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคสอง

นายนพดล เสงเจริญ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ